

DİLEK YARAŞ

2010 yılını uğurlarken bir kez daha gördük ki medya denen bu gayya kuyusu, girdabına kapılan herkesi “yüksek değerleri” ne olursa olsun hızla çürüten meslek koludur. Türk medyası değil, linç medyası mübarek. Hedef tahtasının ortasında **Fehmi Koru** ve **İbrahim Karagül** vardı bu sefer.

Şirazesini çabucak kayan tartışmanın fitilini 6 Aralık günü gazeteciler.com’da yazan **Cenk Açık** ateşledi. Yazar,

“**Sahi Edelman Yeni Şafak’tan ne istemişti?**”

başlıklı yazısında,

Wikileaks

belgelerinden yola çıkarak Fehmi Koru’nun ABD Büyükelçisi

Eric Edelman

ile ilişkisini sorguluyordu.

Bu yazının hemen ertesi günü İbrahim Karagül de “**Edelman benim de kellemi istemişti**” başlıklı bir yazı yazarak Cenk Açık’ın yazdıklarını (ilgili şahısları deşifre etmeden) doğruladı.

Linç medyası hemen harekete geçti ve Karagül’ün yazısı “kullanılarak” Koru’ya karşı gittikçe çığrından çıkan bir kampanya başlatıldı. Üstelik bu öyle ustalıkla bir kampanya idi ki bir taşla iki kuş vuruyordu. Yazılmayan, söylenmeyen sözler üzerinden Fehmi Koru “casus gazeteci” ilan ediliyor bu arada Koru’yu kollamak isteyen yazarların önüne de yem olarak İbrahim Karagül atılıyordu... Fitne amacına ulaştı; bir zamanlar aynı gazetede yazdığı arkadaşları dahi televizyon programlarında, gazete köşelerinde Karagül’ü yalancılıkla ve tek başına kahraman olmaya çalışmakla itham ettiler.

Oysa ki Karagül, ne kellesi alınmak isteyen “tek” kişi olduğunu iddia ediyor ne de Fehmi Koru’yu ajanlıkla suçluyordu.

Günah keçisi yapılan yazının en can alıcı kısımlarını okuyalım ve suçlamaların doğru olup olmadığını hep birlikte görelim:

“Edelman'ın talimatlarına prim vermediği için, **işgal politikasını yerden yere vurduğu için, kirli savaşla ilgili şok edici gerçekleri ortaya serdiği için kelleleri istenen gazeteciler var** ... O zaman bir not da bize düşüyor. Çünkü kellesi istenenlerin başında

biz

vardık..

Ben ve Yeni Şafak'tan birkaç kişi daha...

Bir gün bunları yayınladık. Irak'taki o meşhur işkence ve insanlık suçlarıyla ilgili en ciddi iddiaydı ve dünyada ilk kez yayınlanıyordu. Kıyamet koptu...

Yeni Şafak yönetimine müthiş baskılar yapılıyordu. Günlerce bu baskılarla mücadele ettik. Kendi gazetemizde aleyhimize yazılar yayınlanıyordu. Edelman'la görüşenler soluğu gazetede alıyor, bizzat bana sert tepkiler gösteriyordu. Biz, gazeteyi iki paralık etmiştik, ABD ile ilişkileri bozmak gibi çok büyük bir günah işlemiştik. Gazete yönetimi ve sahipleri değil **yazarları** bu baskıyı yapıyordu....

”

. (İbrahim Karagül / 7 Aralık 2010- Yeni Şafak)

Yazının başlığı da içeriğiyle uyum içindeydi. Biraz olsun Türkçe biliyorsanız eğer ‘*Edelman benim*

de

kellemi istemişti”

başlığındaki

“**de**”

takısının birden çok kişinin kellesinin istendiği ve İbrahim Karagül'ün de onlardan biri olduğu anlamına geldiğini bilirsiniz.

Bu arada, Fehmi Kuru'nun Yeni Şafak ile ilişkisi de kesilince medya dedikoducularına iyice gün doğdu... Hepsi, kulis söylentileriyle yetindi basit bir arşiv çalışmasıyla dahi ortaya serilebilecek gerçekleri iskaladı.

Önce, Fehmi Kuru'nun 27 Aralık tarihinde **Ruşen Çakır**'ın NTV'deki Yazı İşleri programındaki Edelman'la ilgili sözlerine bir göz gezdirelim:

“...Ben Ankara'da gazetecilik yapan birisiyim ancak Edelman daha Türkiye'ye gelmeden yakın takibim altında olan ABD diplomatlarından biriydi. Türkiye'ye geleceğini duyar duymaz

kendisiyle ilgilenmeye başladım. Geldikten sonra da birkaç vesileyle ancak hep bir vesileyle, ya temsilci konumunda olanlarla ya da yazar konumunda olanlarla ve çok sayıda olmamak üzere -Çünkü Edelman'ın özel görüştüğü yazarlar ve yayın yönetmenleri vardı o dönemde ve ben onlar arasında hiçbir zaman olmadım- bir konferans veya toplantıda gördüm. Ankara temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda ABD büyükelçiliğine davet edildim, olay bu kadar...”

Bir haberin serencamı

Şimdi de biraz daha geriye, Edelman'ın öfkesinin ve söz konusu tartışmaların çıkış noktası olan günlere gidelim...

22 Ekim 2003 tarihinde Yeni Şafak'ta “**Irak'ta tecavüz dehşeti**” başlıklı bir haber yayınlanıyor. Kıyamet de bu haberden sonra kopuyor. Aynen Cenk Açık'ın ve İbrahim Karagül'ün yazdıkları gibi Yeni Şafak gazetesinin **zarları**

(Fehmi Kuru dahil) bu haberin yalan olduğunu iddia ediyorlar.

Kulis dedikodularıyla yetinmeyen ve gerçeğin peşinde olan bir gazeteci olarak, basit ama dikkatli bir arşiv çalışması ile ulaşılan nesnel bir gerçeklik bu. Bilgiler ise birinci ağızdan, yani Fehmi Kuru'nun kendi yazılarından...

1 Ocak 2004 tarihinde Taha Kıvanç imzalı “**Bir haberin serencamı**” başlıklı yazıda şunları diyor Kuru:

“Amerikan büyükelçiliğinin Hürriyet gazetesi ile elele ülke gündeminde tuttuğu bir hata yaptı Yeni Şafak. Hatayı yapan ben değilim, hiçbir aşamasında herhangi bir rolüm olmadı; ancak değil mi ki gazetem suçlanıyor, *“Ben yapmadım, o yaptı”* kolaycılığına sapamam.

Bizim 'Kronik Medya' sayfasının dünyada pek eşi-benzeri yok; *(gerçekten de yokmuş eşi benzeri D.Y.)* bu sebeple, daha

kimseden "Bu haber tuhaf" tepkisi gelmeden,

Kürşat Bumin

, "Irak'ta tecavüz dehşeti" başlıklı ve Amerikalı askerlerin Iraklı kadınların ırzına geçtiğine dair haberin,

dünyada hiçbir gazete, ajans, dergi veya televizyon kanalında yer almadığından hareketle,

doğru olma ihtimalinin düşük olduğunu yazdı. Eleştirdi de.

Ben de,

okumadığım haberin

hatalı

olduğunu Kürşat Bumin'in değinmesiyle

öğrendim...

Ardından hatayı **bir de ABD Büyükelçisi Eric Edelman'ın ağzından işittim....**

Siz olsanız ne yapardınız? Evet, ben de öyle yaptım: **Söylenenleri, Yeni Şafak'ın yayın yönetmeni ile editörlerine aktardım...** ”

Şimdi Karagül'ün yazdıklarını hatırlamanın tam sırasıdır: **“ Kendi gazetemizde aleyhimize yazılar yayınlanıyordu... Gazete yönetimi ve sahipleri değil yazarları bu baskıyı yapıyordu.”...**

Dikkat edin, “bir

yazarı” diyerek sadece Fehmi Kuru'yu ima etmiyor; “yazarlar”, diyor...

Kuru'nun yazısında açıkça görüldüğü gibi **Kürşat Bumin** de bu yazarların içinde. Hatta, Kuru'yu –dayanaksız- analizi ile ‘yanlış’ yönlendiren şahıs bile diyebiliriz.

(Ama nedense onun adı bile geçmiyor bu tartışmalarda. Varsa yoksa Fehmi Kuru, tuhaf...)

Fehmi Kuru da *-nasıl oluyorsa-*, ne kendi gazetesindeki haberi okuyor, ne de burnunun dibindeki Karagül'ü arayıp işin aslını soruyor, ama -Edelman kızdı diye- gazetesinin yalan haber yaptığını yazıp özür diliyor. Bu da çok tuhaf...

Başka bir tuhaflık ise iletişim hocası Kürşat Bumin'in, yanı başındaki mesai arkadaşlarını, -işin aslını sorup öğrenmeden-, sırf *“dış basında böyle bir haber yok”* gerekçesiyle

yalan haber yapmakla suçlayabilmesi?!

(İbrahim Karagül, katıldığı tv programlarında açık ve net bir şekilde, bu yazarların söz konusu yalanlama haberlerini kendisine hiçbir şey sormadan yaptıklarını özellikle vurguladı.)

Aslında tam da **Alper Görmüş**'lük bir konu bu... Hem bu tür ‘**medya etiği**’ konularında en güvenilir isimlerden biri olması, hem de Yeni Şafak'ın

'Kronik Medya'

köşesinde yıllarca

(*sanırım bu haberlerin yapıldığı tarihte de*)

Kürşat Bumin'le kalem arkadaşlığı yapması nedeniyle....

Her neyse geçelim... Ve Fehmi Kuru'nun konuyla ilgili itiraf gibi açıklamalarına dönelim...

Edelman'ın evindeki gazeteciler

Devran dönüyor ve Yeni Şafak'ın haberinin doğruluğu dış basın tarafından da kanıtlanıyor. Bunun üzerine **10 Mayıs 2004**'te "**Bu yazı burada bitmedi**" başlıklı yazısında hatasını kabul ederek şunları söylüyor Kuru:

"...Bu yılın ilk Kulis yazısı 'Bir haberin serencamı' başlığını taşıyor ve Büyükelçi Edelman'ın hiddetini azaltmayı amaçlıyordu

. Bilmem hatırladınız mı? Geçtiğimiz yıl ekim ayında Yeni Şafak'ta "Irak'ta tecavüz dehşeti" başlığıyla çıkan bir haber Amerikalıları rahatsız etmiş ve bunu iletmek için diplomatik olmayan bir yola başvurmuşlardı ... bir grup gazeteci önünde Yeni Şafak'ın haberinden duyulan rahatsızlık diplomatik olmayan bir dille ifade edilmişti.

Önceki akşam, soruşturma komisyonu önünde terleyen Amerikan savunma bakanı Donald Rumsfeld'in, 'Çirkin yüzlerce fotoğraf var, kendinizi daha kötü görüntülere hazırlayın' dediğini işittiğimde yalnız kendi yüzümün kızardığını hissetmedim, Eric Edelman'ın yüzünün de mosmor olduğunu düşündüm... Ertesi gün, bazı kanal ve gazeteler, Rumsfeld'in andığı fotoğraflarda, küçük çocuklar ve kadınlarla ilgili görüntülerin olduğunu yazdılar...

Yani, **Yeni Şafak'ta yer alan haberde konu edilen ve şiddetle yalanlanan olaylar, fotoğrafların açığa vurduğu gibi, aslında doğruymuş** ... Bizim haberin 'kaynağı' yanlış olsa da 'içeriği' yalan değilmiş ... Yalanlayan açısından ne kadar rahatsız edici bir durum

...
Haberi yalanlamak için seçilen yolun çetrefilliği dikkat çekiciydi... Düzeltme talebiyle gazeteye ulaşılsa, başkalarına yaptığımız gibi, ABD Büyükelçiliği'nin açıklamasına da sayfalarımızda yer verirdik... Hayır, kestirme yol yerine,

ABD büyükelçisi, benim de aralarında bulunduğum bir grup gazeteciyi

evine çağırıp

şikâyetini hepsinin önünde dile getirmeyi tercih etti

.
Hürriyet de aynı amaçla tam iki kez kullanıldı...

...Doğru olmadığı artık anlaşılan yalanlamayı sütunuma taşımıştım; şimdi de bu Kulis'le bana düşeni yerine getiriyorum. ABD Büyükelçiliği ve Hürriyet gazetesine de görevler düşüyor. Büyükelçi Edelman, gazetecileri dâvet edebilir sözcülemi; söyleyecekleri ilgiyle dinlenecektir..."

Koru ve Komplocu Amerikalılar

Fehmi Koru'nun **14 Ocak 2005** deki "**Komplocu Amerikalılar**" başlıklı yazısından ise Edelman tarafından kullanılmayı içine sindiremediğini anlıyoruz... Okuyalım biraz daha:

"...Büyükelçi Edelman'a bana borcunu hatırlatmak isterim. Irak işgalinin başlarında, Yeni Şafak'ta, "*Kötü işler oluyor, Amerikan askerleri işkenceler yapıyor, ırza geçiyorlar*" türü bir haber çıkmıştı. Bu

habere ne kadar kızdığını kendi ağzından dinlemiştim; sahip çıkamadığımız o haberden dolayı duyduğum üzüntüyü buraya da yazmışım

... Sonra, 'Ebu Gureyb skandalı' patladı ve tam da Yeni Şafak'ta o haberin çıktığı günlerde, cezaevinin işkencehaneye döndürüldüğünü ve akla-hayale gelmeyecek cinsel fantezilerin mahpuslar üzerinde denendiğini öğreniverdik... O zaman, 'skandal' sonrasında, Büyükelçi Edelman'ın bana bir açıklama borçlandığı hissine kapıldım. Ne çare, bugüne kadar, o borcu ödemedi ABD'nin Ankara Büyükelçisi..."

Gördüğünüz gibi, bir olayın iç yüzünü öğrenmek istiyorsanız "kulis" dedikoduları her zaman en sağlıklı yöntem olmayabiliyor. Şu internet çağında küçük -ama dikkatli- bir araştırma bile pek çok sorunuza cevap verebilir ve masum insanları zan altında bırakmaktan korur sizi...

Yazarlık hâlleri

Bütün bunları okuduktan sonra, çok doğal olarak, Koru ile Karagül'ün ilişkisinin arka planını, hatta onca olan bitenden sonra aynı gazetede yazmanın ne menem bir şey olduğunu merak edebilirsiniz...

Belki şaşıracaksınız ama böyle bir sorunun cevabı için bile medya dedikoducularından meded ummanıza gerek yok. Biraz dikkatli bir göze ve azıcık da sabra sahipseniz bu konuyla ilgili de bir yazı bulursunuz arşivlerde.

İşte size Karagül'ün **28 Şubat 2008** tarihinde yazdığı "**Fehmi Kuru ve bir şehidin not defteri**" yazısından bir bölüm:

"Bir gazeteci için, günlük yazı yazarlar için, hele benim gibi karmaşık ilişkiler ağı içinde baş döndürücü serüvenleri seven biri için, ortamın alabildiğine gergin ve tartışılacak onca şeyin olduğu bir günde, bütün bunlardan uzaklaşacağım.

Sebebini de söyleyeyim hemen: Fehmi Bey'in (Kuru) bunaltıcı sorgulamalarından hiç değilse bir günlüğüne kurtulmak... "Acaba bugün ne diyecek" stresinden biraz uzaklaşabilmek...

Noktasına, virgülüne kadar hem de birkaç kez okuduğu (kendisi öyle söyledi) yazılarımdaki en küçük çelişkileri zihnine not ettiği yetmiyormuş gibi, her gün kapıma dayanıp neşeli bir selamlaşmadan sonra bütün bunları sıralamasının nasıl bir gerilim olduğunu bilemezsiniz. Ardından odasına geçip, **Ali Bayramoğlu** ile beraber adeta bir mahkeme heyeti oluşturmalarının, beni soru yağmuruna tutmalarının nasıl bir hal olduğunu ise hiç bilemezsiniz..."

O sancılı günlerde, Karagül'ün yanında dış haberler servisi editörlüğü yapan **Turan Kışlakçı** da **Ti**

meturk

sitesindeki yazısında bütün bu anlatılanların doğru olduğuna dair şahitlik ediyor:

"...Yeni Şafak'ta bir değil, birkaç yazar Karagül'e psikolojik baskı uyguluyordu. Yazılarıyla göndermelerde bulunarak onu eleştirenler oldu. Hatta bunlardan bazıları Karagül'e selam bile vermiyordu. Bu iç baskı ve tazyik yetmiyormuş gibi bazı medya organları da eski ABD Büyükelçisi ve Neo-conların öncülerinden Eric Edelman'dan kaptıkları fiskosları "Cinnah Fısıltıları" adı altında sızdırarak sözüm ona "Hey ABD'yi eleştirme cüreti gösteren adam bak takiptesin" mesajı vermeye çalışıyorlardı...."

...

Durum budur, Sevgili DKM okurları...

Yani, ekranlardan izlediğiniz, gazetelerden okuduğunuz "*o ne dedi, bu ne dedi*" gibi dedikodudan öteye geçmeyen, gazeteciliğin değil şahısların, üstelik de somut verilere dayanmadan yargılanıp infaz edildiği çarpık tartışmaların aslı budur işte ....

Sorular, sorunlar, çelişkiler...

- 1- Görünen odur ki Fehmi Kuru için casusluk yakıştırmaları çok çirkin bir iftiradan ibaret. Casusluk yapan bir insan ilişkilerini bu kadar açık bir şekilde köşesinde yazmaz herhalde değil mi... Amerikalılar için kulis yapıyor, demek de biraz haksızlık gibi geliyor bana. Amma, *-ke ndi yazdıklarından yola çıkarak-* yabancı diplomatların sözlerini biraz fazla ciddiye aldığını, gereksiz telaşa kapılarak kendi gazetesine ve meslektaşlarına haksızlık ettiğini rahatlıkla söyleyebiliriz ki kendisi de bu konuda çok güzel bir özeleştiri yapmış zaten...

2- Bu olayda asıl tartışılması gereken nokta, yerli veya yabancı diplomatların karşısında el pençe divan duran bir gazeteci ezikliğidir ki bu durumun sadece Fehmi Kuru ile sınırlı olmadığını, medyamızın neredeyse tamamının bu dertten muzdarip olduğunu hepimiz biliyoruz... Kim bilir belki de uzun yıllar yurtdışında gazetecilik yaptığım için ben biraz fazla abartıyor ve yadırgıyorumdur bu durumu. Ama elimde değil, İsveç gazetelerinde *(en gerekli, en haklı oldukları durumlarda dahi)* okuyucu sayfasından bile açıklama yayınlamakta zorlanan T.C Büyükelçilerinin sıkıntısını çok iyi bildiğim için, bizim gazetecilerimizin Türkiye'deki yabancı diplomatlara gösterdiği bu aşırı ilgi, önem ve değer verme hâli çok acıklı geliyor bana.

3- Kürşat Bumin gibi iletişim fakültelerinde ders veren bir hocanın, kendi gazetesinin haberine -d ünyada hiçbir gazete, ajans, dergi veya televizyon kanalında yer almadığı gerekçesiyle- "yalan haber" ithamında bulunmasını aklım havsalam almıyor. Üstelik de burnunun dibindeki mesai arkadaşlarından bilgi almadan... Böyle bir tutum dünyanın neresinde olursa olsun "skandal" olarak nitelendirilir. (Alper Görmüş'ün bu konudaki yorumunu gerçekten çok merak ediyorum. Belki çoktan eleştirmiştir bu durumu da ben atlamışımdır. Öyleyse hiç gocunmadan özür dilerim kendisinden.)

4- İbrahim Karagül'ün yazdıklarının doğruluğu bizzat Fehmi Kuru tarafından kanıtlanmış durumdadır. Ötesi tevatür ve yıpratma kampanyası sınırlarına girer.

5- ABD diplomatları tarafından Yeni Şafak'ın 'İslamcı' yazarlarına yönelik baskı yapıldığı iddiası hiç gerçekçi gelmiyor bana. Şeylerin adını doğru koyalım; rahatsız olunan yazarlar (o gün de bu gün de) İsrail ve ABD'nin kirli çamaşırlarını ortaya seren, tavizsiz ve dik duruşları ile öne çıkan yazarlar. Dinli veya dinsiz hiç fark etmez...

6- Liberal şemsiye altına giren yazarların Yeni Şafak'a ve yazarlarına karşı açılan kampanyada bu kadar aktif ve hevesli olmaları çok ilginç.

7- Medyada genel bir okur yazarlık, yani Türkçe sorunu var. Gazeteci arkadaşlarımız, okuduklarını tam anlayamıyorlar maalesef. Ha anlıyorlar da bile bile bu kadar çarpık ve haksız yorumlar yapıyorlarsa... o zaman da bir ahlak sorunu var demektir. Öylelerine de ancak "Allah islah etsin" denir.

***

Cenk Açık: **Sahi Edelman Yeni Şafak'tan ne istemişti?**

<http://www.gazeteciler.com/cenk-acik/sahi-edelman-yeni-safaktan-ne-istemisti-482y.html>

İbrahim Karagül: **Edelman benim de kellemi istemişti**

<http://yenisafak.com.tr/Yazarlar/?i=25200&y=IbrahimKaragul>

Yeni Şafak'ın 'olaylı' haberi: **Irak'ta tecavüz dehşeti**

<http://www.yenisafak.com.tr/arsiv/2003/ekim/22/d01.html>

Taha Kıvanç: **Bir haberin serencamı**

<http://www.yenisafak.com.tr/arsiv/2004/ocak/01/tkivanc.html>

Taha Kıvanç: **Bu yazı burada bitmedi**

<http://www.yenisafak.com.tr/arsiv/2004/mayis/10/tkivanc.html>

Taha Kıvanç: **Komplocu Amerikalılar**

<http://yenisafak.com.tr/Arsiv/2005/Ocak/14/tkivanc.html>

İbrahim Karagül: **Fehmi Kuru ve bir şehidin not defteri**

<http://yenisafak.com.tr/Yazarlar/?i=9566&y=IbrahimKaragul>

Turan Kışlakçı: **Dış politikayı Türkiye'ye sevdiren adam**

<http://www.timeturk.com/tr/makale/turan-kislakci/dis-politikayi-turkiye-ye-sevdiren-adam-ibrahi-m-karagul.html>

dilekyaras@gmail.com